

Bruxelles, den 11.4.2016
COM(2016) 213 final

2012/0010 (COD)

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET
i henhold til artikel 294, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
vedrørende

**Rådets holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv
om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med de kompetente myndigheders
behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, opdage eller
retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri
udveksling af sådanne oplysninger
og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET

i henhold til artikel 294, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
vedrørende

Rådets holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, opdage eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger
og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA

1. SAGSFORLØB

Forslag fremsendt til Europa-Parlamentet og Rådet 25. januar 2012
(dokument COM(2012) 10 final – 2012/0010 COD):

Europa-Parlamentets førstebehandlingsholdning vedtaget: 12. marts 2014

Ændret forslag fremsendt: ikke relevant

Rådets holdning vedtaget: 8. april 2016

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Direktivet om databeskyttelse for politimyndigheder og strafferetlige myndigheder er en del af Kommissionens forslag en databeskyttelsesreformpakke, der også omfatter en generel forordning om databeskyttelse.

Formålet med databeskyttelsesreformen er at opbygge en moderne, stærk, sammenhængende og omfattende databeskyttelsesramme for Den Europæiske Union. Reformen vil gavne fysiske personer ved at styrke deres grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, for så vidt angår databeskyttelse, og øge deres tillid til det digitale miljø.

Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager finder anvendelse inden for retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde samt politisamarbejde, som ligger før Lissabontraktatens ikrafttræden. Kommissionen havde – indtil den 30. november 2014 – ingen beføjelser til at håndhæve reglerne heri, da det er en rammeafgørelse, og denne situation har bidraget til en uensartet gennemførelse. Desuden er rammeafgørelsens anvendelsesområde begrænset til grænseoverskridende databehandling. Det betyder, at behandlingen af personoplysninger, der ikke er blevet udvekslet mellem medlemsstater, i øjeblikket ikke er omfattet af EU-reglerne om sådan databehandling og om beskyttelse af den grundlæggende ret til databeskyttelse. Det skaber i visse tilfælde også vanskeligheder i praksis for politiet og andre myndigheder, for hvem det måske ikke er indlysende, om databehandlingen er rent national eller går på tværs af grænserne, eller som

måske ikke kan forudse, at "nationale" data kan blive genstand for en senere udveksling på tværs af grænserne.

Det er vigtigt at sikre et ensartet og højt niveau for beskyttelse af fysiske personers personoplysninger og gøre det lettere at udveksle personoplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder for at sikre et effektivt retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde. Derfor bør niveauet for beskyttelse af fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, opdage eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, være det samme i alle medlemsstater. For at sikre en effektiv beskyttelse af personoplysninger i Unionen er det nødvendigt at styrke de registreredes rettigheder samt de forpligtelser, der påhviler dem, der behandler personoplysninger, men der skal også gives tilsvarende beføjelser til at overvåge og sikre overholdelsen af reglerne om beskyttelse af personoplysninger i medlemsstaterne.

Direktivet vil gøre det muligt for de retshåndhævende myndigheder og retsmyndighederne at samarbejde mere effektivt med hinanden samt at opbygge tillid og sikre retssikkerheden.

3. BEMÆRKNINGER TIL RÅDETS HOLDNING

Rådets holdning afspejler den politiske enighed, der blev opnået mellem Europa-Parlamentet og Rådet under de uformelle trepartsforhandlinger den 15. december 2015, og som siden er blevet godkendt af Rådet den 8. april 2016.

Kommissionen støtter denne aftale, da den er i overensstemmelse med målene i Kommissionens forslag.

Aftalen fastholder det overordnede mål om at sikre et ensartet og højt niveau for beskyttelse af fysiske personers personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager og om at gøre det lettere at udveksle personoplysninger mellem medlemsstaternes politi- og retsmyndigheder ved også at anvende harmoniserede regler på databehandlingsaktiviteter på nationalt plan. Den bevarer også anvendelsen af de generelle databeskyttelsesprincipper på politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager, idet disse områders specifikke karakter respekteres.

Aftalen præciserer direktivets materielle anvendelsesområde, idet den fastsætter, at forebyggelse, efterforskning, opdagelse eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrkelse af strafferetlige sanktioner omfatter "beskyttelse mod og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed". Aftalen omfatter også visse private enheder som såkaldte "kompetente myndigheder", men en sådan mulighed er strengt begrænset til enheder, som i henhold til national ret udøver offentlig myndighed eller offentlige beføjelser med henblik på direktivet. Eftersom medlemsstaterne har tradition for at outsource visse opgaver til den private sektor, som tidligere kun har været udført af staten (f.eks. fængsler drevet i privat regi), giver dette mulighed for at indføre en vis grad af fleksibilitet i direktivet, hvilket skaber mulighed for tilpasning til skiftende tider.

Aftalen fastsætter også harmoniserede minimumskriterier og -betingelser for eventuelle begrænsninger af de almindelige regler. Dette vedrører især fysiske personers ret til at blive informeret, når politimyndigheder og retsmyndigheder behandler eller har adgang til deres personoplysninger. Disse begrænsninger er nødvendige af hensyn til en effektiv forebyggelse, efterforskning, opdagelse eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser. Aftalen indfører specifikke regler, som dækker retshåndhævelsesaktiviteternes særlige karakter, herunder en sondring mellem forskellige kategorier af registrerede, hvis rettigheder kan variere (f.eks. vidner og mistænkte).

Aftalen styrker den risikobaserede tilgang, idet den pålægger den dataansvarlige under særlige omstændigheder at foretage en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse, samtidig med at forpligtelserne vedrørende indbygget databeskyttelse og databeskyttelse gennem indstillinger samt udpegelse af en databeskyttelsesansvarlig opretholdes.

Aftalen fastsætter regler om international overførsel til tredjelande fra myndigheder, der er kompetente i henhold til direktivet, til sådanne myndigheder, mens der også åbnes for muligheden for overførsel til private enheder på en række særlige betingelser.

4. KONKLUSION

Kommissionen støtter resultaterne af de interinstitutionelle forhandlinger og kan derfor acceptere Rådets førstebehandlingsholdning.